

HOTĂRÂRE

cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020, emise în privința judecătorului Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul

26 ianuarie 2021
nr. 33/2

mun. Chișinău

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în componența:
Președintele ședinței:

Luiza Gafton

Membrii:

Petru Moraru
Dorel Musteață
Nina Cernat
Anatolie Galben
Alexandr Stoianoglo
Mariana Timotin
Elena Belei
Valentina Coptileț
Carolina Ciugureanu-Mihailuță
Ion Crețu

Examinând în ședință publică contestația depusă de judecătorul Dumitru Bosîi împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020, emise în privința judecătorului Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

CONSTATĂ :

La 29 iulie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a înregistrat cu nr. 982 p/m, sesizarea depusă de Procurorul-șef al Secției unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată din cadrul Procuraturii Generale, Vladimir Adam, prin care a solicitat constatarea existenței elementelor constitutive ale abaterii disciplinare și începerea procedurii disciplinare și a cercetării disciplinare cu transmiterea cauzei disciplinare Colegiului disciplinar pentru examinare și aplicarea unei sancțiuni proporționale faptelor comise de judecătorul Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul.

Autorul sesizării menționează că, judecătorul Bosîi Dumitru de la Judecătoria Cahul (sediul central), a examinat în procedură simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de Procedură Penală al RM, cauza penală de învinuire a minorului Bloșenco Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) din Codul penal al RM.

Prin sentința din 14 decembrie 2018 inculpatul Bloșenco Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea omorului intenționat și condamnat la 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de 4 ani.

Autorul sesizării consideră că judecătorul Bosîi Dumitru de la Judecătoria Cahul (sediul central) a emis o sentință vădit ilegală, aplicând institutul suspendării condiționate

a executării pedepsei în cazul comiterii unei infracțiuni deosebit de grave, în pofida normei imperative care interzice acest lucru, solicitând în acest sens, tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului în baza art.4 alin.(1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În conformitate cu art. 21 al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sesizarea depusă de Procurorul-șef al Secției unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată din cadrul Procuraturii Generale, Vladimir Adam, a fost transmisă Inspecției judiciare spre verificare.

Prin rezoluția inspectorului-judecător din 20 august 2019 a fost dispusă începerea procedurii disciplinare și inițierea cercetării disciplinare în privința judecătorului Dumitru Bosîi în baza art. 4 alin. (1) lit. i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară, solicitându-se și opinia magistratului în acest sens.

Urmare a efectuării cercetării disciplinare, a fost întocmit Raportul Inspecției judiciare pe marginea sesizării depuse de Procurorul-șef al Secției unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată din cadrul Procuraturii Generale, Vladimir Adam, prin care s-a constatat că acțiunile magistratului cad sub incidența art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului și anume, încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Prin prisma art. 26 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Raportul Inspecției judiciare împreună cu materialele relevante au fost remise pentru examinare Colegiului disciplinar.

Prin Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020, în rezultatul verificării sesizării, precum și în baza Raportului Inspecției judiciare, în temeiul art. 4 alin. (1) lit. i), 6 alin. (1) lit. b), 36 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în acțiunile judecătorului Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul (sediul central) s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, aplicându-i sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. b) – muștrare.

La 04 ianuarie 2021, exprimându-și dezacordul cu Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020 doar în partea severității sancțiunii aplicate, judecătorul Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul (sediul central) a depus o contestație prin care a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat, adoptarea unei noi hotărâri de modificare a Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020, în partea stabilirii sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 6 alin. (1) lit. b) – muștrare, cu stabilirea sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 6 alin. (1) lit. a) – avertisment, și sistarea procedurii disciplinare pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară.

În conformitate cu art. 39 alin. (1), (2), (3) din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârile Colegiului disciplinar pot fi contestate

la Consiliul Superior al Magistraturii prin intermediul Colegiului de către persoanele care au depus sesizarea, Inspekția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copieii hotărârii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile Colegiului disciplinar devin irevocabile.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii menționează că, la 17 decembrie 2020, Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020 a fost expediată prin intermediul poștei electronice a Judecătoriai Cahul, fapt confirmat prin extrasul din e-mail, anexat la dosarul disciplinar.

Astfel, termenul de 15 zile pentru contestare, prevăzut de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, a fost respectat, contestația fiind depusă în termen legal, motiv din care va fi examinată în fond.

În acord cu art. 22 alin. (4) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, contestațiile împotriva hotărârilor, adoptate de Colegiul disciplinar, se examinează conform prevederilor Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Judecătorul Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul (sediul central), fiind informat despre data, ora și locul examinării contestației împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020, s-a prezentat la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care s-a desfășurat prin intermediul aplicației de teleconferințe „ZOOM”

Reprezentantul Procuraturii Generale fiind informat telefonic despre data, ora și locul examinării contestației împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020 nu s-a prezentat la ședință din motive necunoscute.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot unanim, a dispus examinarea contestației în lipsa reprezentantului Procuraturii Generale.

Analizând argumentele contestatarului, examinând materialele procedurii disciplinare, raportate la Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii ajunge la concluzia de a respinge, ca neîntemeiată, contestația depusă de judecătorul Dumitru Bosîi împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020.

În motivarea hotărârii de respingere a contestației Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

În corespundere cu art. 39 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, după examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Magistraturii decide menținerea hotărârii Colegiului disciplinar, fără modificare.

În condițiile art. 34 alin. (5) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, cauza disciplinară se examinează în limitele Raportului Inspekției judiciare întocmit în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (2).

În accepțiunea art. 36 alin. (1) lit. a) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul disciplinar poate hotărî constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6 al Legii sus-menționate.

În virtutea art.3 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta Lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.

La rândul său, art.4 alin.(1) lit. i) din Legea menționată stipulează că, constituie abatere disciplinară încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Inspekția judiciară a calificat acțiunile judecătorului vizat în sesizare ca fiind pasibile de atragere la răspundere disciplinară, conform art.4 alin. (1) lit. i) al Legii nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Materialul probatoriu al procedurii disciplinare atestă că, la 03 decembrie 2018 la Judecătoria Cahul (sediul central) a fost înregistrată cauza penală în privința lui Bloșenco Ion în baza art. 145 alin.(1) Cod penal, fiind în aceeași zi repartizată aleatoriu judecătorului Bosîi Dumitru, care a fost examinată în procedură simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

La 14 decembrie 2018, judecătorul Dumitru Bosîi a emis sentința de condamnare a lui Bloșenco Ion pentru omor intenționat, în temeiul art.145 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa penală de 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de 4 ani.

La 21 decembrie 2018, acuzatorul de stat din cadrul Procuraturii raionului Cahul a declarat apel împotriva sentinței Judecătoriei Cahul (sediul central), totodată, la 27 decembrie 2018 a declarat apel și succesorul de drepturi al părții vătămate, care au solicitat aplicarea pedepsei cu închisoarea, cu executare în centrele de detenție pentru minori.

Prin decizia Colegiului penal a Curții de Apel Cahul din 12 februarie 2019, au fost admise apelurile acuzatorului de stat și al succesului părții vătămate, a fost casată sentința emisă de judecătorul Bosîi Dumitru, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bloșenco Ion a fost condamnat, în temeiul art.145 alin.(1) Cod penal, pentru omor intenționat la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minor, el fiind luat sub strajă în sala de judecată.

Aderent, Colegiul judiciar a notat în decizie că, instanța de fond a aplicat neîntemeiat prevederile art.90 Cod penal. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale ale Codului penal, ajungând la concluzia că reeducarea și corijarea inculpatului Bloșenco Ion vor avea loc doar prin aplicarea în privința ultimului a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minori. Doar pedeapsa reală va conduce neîndoielnic la corectarea inculpatului prevenind săvârșirea de noi infracțiuni.

Totodată, este relevant a specifica că, la 20 martie 2019 în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a Procuraturii Generale a fost înregistrată sesizarea

nr.20199245015 ce s-a soldat cu inițierea procesului penal pe marginea încălcării normelor penale imperative de către judecătorul Bosîi Dumitru de la Judecătoria Cahul (sediul central), manifestate prin aplicarea ilegală a prevederilor art.90 Cod penal al RM în cauza penală de învinuire a lui Bloșenco Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal.

Ulterior, prin Ordonanța din 19 iulie 2019 a fost refuzată pornirea urmăririi penale, pe motiv că fapta judecătorului Bosîi Dumitru nu întrunește unul dintre semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art.307 Cod penal, și anume ce ar demonstra – intenția directă.

Drept consecință, Procuratura Generală a sesizat Consiliul Superior al Magistraturii despre acțiunile judecătorului Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul (sediul central).

În procesul examinării sesizării pe marginea speței urmează de reținut că, atât la examinarea cauzei în fond, cât și în ordine de apel nu au fost dubii referitor la calificarea faptelor inculpatului Bloșenco Ion în temeiul art.145 alin.(1) Cod penal.

Sancțiunea normei art.145 alin.(1) Cod penal prevede pedeapsă cu închisoarea de la 10 la 15 ani. În conformitate cu art.16 alin.(5) din Codul penal al RM această infracțiune se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave.

Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, reglementată în norma art.90 din Codul penal al RM, este una dintre categoriile de liberare de pedeapsă penală încadrate în Capitolul IX din Partea Generală a Codului Penal al RM.

Prin liberare de pedeapsa penală, potrivit art. 89 din Codul pena al RM, se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărâre a instanței de judecată.

Alin.(1) al art.90 din Codul penal al RM stabilește condițiile de aplicare a normei, primordial fiind că instanța de judecată trebuie să ajungă la concluzia că nu este rațional ca cel vinovat să execute pedeapsa stabilită.

Art.90 alin.(4) din Codul penal al RM **stabilește expres că**, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave..., **condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică**. Este o normă imperativă care urmărește, inclusiv asigurarea scopului pedepsei penale prin restabilirea echității sociale, corijarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, judecătorul Bosîi Dumitru, prin aplicarea art. 90 din Codul penal al RM la stabilirea pedepsei inculpatului Bloșenco Ion a manifestat neglijență gravă în acest sens, aducând atingere principiului legalității pedepsei, proclamat în art.3 alin.(1) din Codul penal al RM, potrivit căruia nimeni nu poate fi supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală.

Aplicarea de către judecătorul Bosîi Dumitru a institutului suspendării executării pedepsei în privința inculpatului Bloșenco Ion în fapt a constituit eliberarea ultimului de pedeapsa penală pentru comiterea omorului intenționat, faptă recunoscută de legea penală drept o infracțiune deosebit de gravă.

În acest fel, judecătorul a desconsiderat vădit viața persoanei ca cea mai importantă valoare socială ocrotită de legea penală și a oferit temei succesorului de drepturi al părții vătămate, dar și societății în ansamblu să trăiască sentimente de nesiguranță, nedreptate, generând neîncredere în capacitatea sistemului judecătoresc de a exercita un act de justiție calitativ, corespunzător scopului legii penale.

În conformitate cu art.5 ale Legii privind organizarea judecătorească nr.514 din 06 iulie 1995, justiția se desfășoară în strictă conformitate cu legislația.

Judecătorii sunt obligați la îndeplinirea justiției, potrivit art.15 al Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, să respecte întocmai cerințele legii și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației.

Conform art.21 alin.(1) al Legii cu privire la statutul judecătorului, judecătorii poartă răspundere disciplinară în modul stabilit de Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În același timp, pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului, prezintă relevanță și pct. 6 al Hotărârii Curții Constituționale din 14 decembrie 2010, cât și pct. 8 al Hotărârii Curții Constituționale din 7 iunie 2011, care menționează că Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de instanță disciplinară, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie să stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii evidențiază că în art. 4 din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, legiuitorul a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele, acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

Astfel, în conjunctura cadrului legal respectiv, raportat la analiza informației acumulate de Inspekția judiciară, Plenul Colegiului disciplinar a constatat în acțiunile magistratului Dumitru Bosii de la Judecătoria Cahul abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, analizând în ansamblu probele administrate în ședință, conchide respingerea contestației depuse de Dumitru Bosii de la Judecătoria Cahul și menținerea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar.

În argumentarea soluției sale, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii cu referire la temeiul invocat în baza art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178, ce reglementează acțiunile magistratului, accentuează că abaterea disciplinară privind încălcarea normelor imperative de către judecători, vizează libertatea judecătorilor de a aplica sau interpreta normele legale.

La acest capitol, se desprind două principii de bază ce țin de examinarea cauzei de către judecător. Primul, la examinarea cauzei, atât în procedura civilă, cât și în procedura penală, judecătorul se supune numai legii. Al doilea, aprecierea probelor are loc în baza intimei/propriei convingeri a judecătorului, călăuzindu-se de lege. Respectiv, la

aprecierea probelor în baza intimei convingeri, fie de examinarea cauzei în general, limita judecătorului întotdeauna este legea.

În același timp, niciuna dintre prevederile menționate mai sus nu acordă discreție nelimitată judecătorilor la aplicarea normelor, or, aplicarea normelor nu ține de discreția judecătorului, ci de un set clar de reguli de interpretare stabilite de legislație.

Mai mult, legislația națională prevede un șir de sancțiuni procesuale pentru aplicarea sau interpretarea eronată a legii, astfel, putem concluziona că judecătorul trebuie să se călăuzească de lege la aplicarea și/sau interpretarea normelor legale, discreția judecătorului în acest sens fiind limitată.

După cum a fost constatat și în ședința Plenului Colegiului disciplinar, s-au stabilit circumstanțe de fapt și de drept din care ar rezulta că judecătorul vizat în sesizare, prin aplicarea institutului suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul comiterii unei infracțiuni deosebit de grave a admis încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înlăptuire a justiției.

Este inerent a specifica, că stabilirea abaterii de încălcare a normelor imperative ale legislației ține de noțiunea de normă imperativă. Unele norme, deși obligatorii, sunt permissive și ar putea avea mai multe alternative ce să permită instanței de judecată o anumită discreție. Cuvântul „imperativ” în abaterea respectivă este folosit pentru a face distincție între normele în care sunt utilizate sintagme de genul „instanța de judecată poate”, „la discreția instanței”, pe de o parte, și normele în care sunt folosite sintagme de genul „instanța va”, „instanța trebuie” sau alte formulări categorice, din care rezultă că judecătorul nu are altă alternativă decât să acționeze sau să nu acționeze într-un anumit fel. Încălcarea normelor din ultima categorie este mai greu de justificat, având în vedere obligația judecătorului de a se conduce numai de lege și din acest motiv legiuitorul a prevăzut această încălcare drept abatere disciplinară.

În acest sens, este oportun de remarcat și faptul că la stabilirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, trebuie luate în considerare circumstanțele cauzei, precum gravitatea încălcării, consecințele încălcării pentru părțile procesului, impactul încălcării asupra imaginii justiției în societate etc.

În aceste circumstanțe este necesar de notat, că pentru a constata abaterea disciplinară de încălcare a normelor imperative, după cum este prevăzut de Legea nr. 178, nu este nevoie de a demonstra intenția judecătorului, ci e suficient de a demonstra că judecătorul a fost neglijent în aplicarea normei. Judecătorul se prezumă că știe legea, de aceea intenția nu contează la aplicarea normelor imperative.

Aplicarea normelor imperative urmează a fi efectuată în baza unor reguli stabilite de lege. Dacă o normă nu este clară sau permite discreția judecătorului, atunci aceasta nu ar putea fi calificată ca normă imperativă și, respectiv, nu ar putea fi angajată răspunderea disciplinară.

Analizând modalitatea expunerii argumentelor din contestație, cât și materialul probatoriu din procedura disciplinară a judecătorului, Plenul Consiliului Superior al

Magistraturii consideră că, în acțiunile magistratului se conturează existența elementelor constitutive ale componenței unei abateri disciplinare, sub aspectul art. 4 lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În sprijinul poziției exprimate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii opinează că, la examinarea contestației depuse de judecătorul Dumitru Bosîi, Plenul Colegiului disciplinar s-a conformat prevederilor legale vizate supra, iar drept consecință a stabilit condițiile ce pot antrena atragerea la răspundere disciplinară a unui judecător, sub aspectul art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178 și întemeiat a hotărât să aplice judecătorului Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul (sediul central) sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. b) sub formă de mustrare.

Plenul CSM conchide că sancțiunea aplicată de Colegiul disciplinar pentru fapta săvârșită este proporțională gravității faptei, or, potrivit prevederilor art. 7 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sancțiunile disciplinare se aplică judecătorilor în funcție și judecătorilor demisionați pentru faptele comise în timpul exercitării mandatului de judecător. Sancțiunile disciplinare se aplică proporțional gravității abaterii disciplinare comise de judecător și de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în procesul judiciar în cadrul căruia s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului justiției

Astfel, Plenul CSM nu consideră necesar de a admite contestația judecătorului Dumitru Bosîi în sensul schimbării sancțiunii din mustrare în avertisment, deoarece aceasta a fost aplicată de Colegiul disciplinar proporțional faptei săvârșite și gravității acesteia.

Cu referire la solicitarea judecătorului de a sista procedura disciplinară pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară Plenul CSM menționează că, în conformitate cu art. 5 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de 2 ani de la data comiterii abaterii disciplinare. Prin derogare de la prevederile alin. (1), în cazul în care dintr-o hotărâre irevocabilă a unei instanțe judecătorești naționale sau internaționale rezultă comiterea de către judecător a unei abateri disciplinare, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de 1 an de la data devenirii irevocabile a hotărârii instanței naționale sau internaționale, dar nu mai târziu de 5 ani de la data comiterii abaterii.

Astfel, prin prisma prevederilor citate, judecătorului i s-a aplicat sancțiunea la 24 ianuarie 2020 pentru încălcarea normei imperative prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor la emiterea sentinței din 14 decembrie 2018, or, aceasta fiind aplicată în termen.

În condițiile art. 24 alin. (1) și (2) al Legii nr. 947 – XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut în

art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

În contextul celor expuse, în rezultatul deliberării și urmare a exprimării votului membrilor, cu drept de vot, prezenți la ședință, cu 10 (zece) voturi ”pro” Plenul Consiliului Superior al Magistraturii respinge contestația depusă de judecătorul Dumitru Bosîi și menține Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020 emise în privința acțiunilor judecătorului Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul, (sediul central) prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

În conformitate cu art. 39 și 40 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art. 4, 17, 22, 24 și 25 din Legea nr. 947 din 19 iunie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art.191 alin. (3) Cod administrativ, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge contestația depusă de judecătorul Dumitru Bosîi împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020.

2. Se menține Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 24 ianuarie 2020, emise în privința acțiunilor judecătorului Dumitru Bosîi de la Judecătoria Cahul, (sediul central) prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare.

3. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Consiliului Superior al Magistraturii**

Luiza GAFTON